

"TKP'nin Sesi"

(pazartesi öylene kadarki yayın) ~~11.2.80~~

11.2.80

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz

1. TKP MK Politik Büronun Açıklaması (10.2.80) TKP'den
2. Müzik
3. Sosyalist basından: Afganistan'a karşı sürdürülen ilan edilmemiş harp" (Pravda, 5.2.80) (Ali)

Spiker: Necmi

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

"TKP'nin Sesi"

10.2.80 Al.

Afganistan'a karşı sürdürülen ilan edilmemiş

harp

S.D. SBKP organı "Pravda" gazetesini, Şubat günü sayısında

Afganistandaki olayları hazırlayan kurguları, bugünkü durumu ve pers-

pektifleri ele alan geniş bir yazı yayınlamıştır. "Pravda" gazetesinin
"Afganistan'a karşı sürdürülen ilan edilmemiş harp" başlıklı yazısında özetle şöyle deniyor:

"İşte artık 2 yıl yakın bir zamandır Afganistan halkına karşı

ilan edilmemiş bir harp yürütülüyor. Bu harbin kesin cepheleri bile

yok. Dışardan sokulan silahlı bozuncu geteler şu veya bu eyalette

köylere basıyor, halkı soyuyor, öldürüyor, en başta ADHP üyeleri ve

kadrolarını kırıyor, şehirleri ve tahıl depolarını ~~xxxxxx~~ kundaçlıyor. Ama yine de bu tip eylemlerin merkezi olarak Pakistan sınır bölgeleri

kalıyor.

İlk başta bunların birbirinden ayrı geteler olduğu sanılsa da,

daha sonra gerçek ortaya çıktı: karşı devrimi deneyli kişilerin yönetip koordine ettiği anlaşıldı. Bunların ardında, Afganlı gerici göçmenler; feodaller, devrik Kral Davud'un adımları, işbirlikçi burjuvazi, gerici aşiret beylerinin bulunduğu ortaya çıktı.

Pakistan'da birçok karşı-devrimci örgütler kuruldu. Bunlar arasında liderlik durumun^{da}, Gülbudin Ekmatyar adında birinin başında bulunduğu "Hebze İslami" adlı örgüt sahip çıkıyor. Bu örgüt uluslararası çapta uğursuz bir ün kazanan "müslüman kardeşler" adlı sağcı dinsel-politik örgütün bir şubesi durumundadır. "Müslüman kardeşler" örgütünün birçok Asya ve Afrika ülkelerinin başkentlerinde merkezleri bulunuyor. Karşı-devrimciler, memleketlerini terketmeye zorladıkları birçok basit^{sıradan} Afganlıyı, silahlı çetelere girmeye mecbur ettiler. Bunda, kendilerine verilen paralar ve borçlarının affedileceği yolundaki vaatler de rol oynadı. Afganlı "Müslüman kardeşler"

ADHP'ye karşı eski planlar peşindedir. Bu "kardeşlerin" yurtseverlere karşı çıkışları 1966'lara dek uzanıyor. 1973-1976 döneminde ^{sözümüne} bu/"kardeşler" ADHP üyelerine karşı birçok eyalette kırımlar düzenledi. Ama Afganistan'da kurulan halk idaresini devirmek için gerici göçmenlerin nefreti yalnız başına yeterli değildi. Bu iş için çok para gerekiyordu. Silah gerekiyordu, mermi gerekiyordu, ve ülke dışında üslenecek kamplar, merkezler gerekiyordu. Ve bütün bunlar kendilerine sağlandı.

1978'in Haziranında Amerika'nın Annapolist kentinde general-ler, amiraller, yabancı diplomatlar ve üst kademedeki devlet memurları toplandı. Nüyük Tayms'ın yazdığına göre, bunlar sözde "NATO komutanlarının bir sempozyum"u için biraraya gelmişler. Sempozyumdan Afganistan'daki demokratik dönüşümler, reformlar, ve "bunların Amerika ve NATO'lu bağlaşıkları için doğurduğu sonuçları" görüş-

tüler. Amerikan casusluk örgütü ~~XXXX~~ CIA"ye , ülke dışından kaçan Afganlı karşı devrimcilerle ilişki kurma görevi verildiği biliniyor. Afgan ordusunun ve milis birliklerinin ele geçirdiği karşı-devrimcilerin depolarında Amerikan ve İngiliz yapısı silahlar büyük miktarda Amerikan doları ve İngiliz lirası bulundu. Bunların buralara nasıl getirildiği bir sır değil artık. Geçen yılın son baharında Nüyük ve Vaşington'u gezen Ziya Nasiri'nin kimlerle görüştüğü hatırlardadır. Ziya Nasiri ~~Afganistan~~ Pakistan'ın Peşava kentindeki Afgan karşı-devrimcilerin askersel merkezinden gönderilmişti. Karşı devrimci çeteler başlangıçta "ineli vuruşlar" yani, şu veya burayı basıp derhal geri çekilme taktiğini uyguluyordu. Ama sonra durum değişti. Ve Afganistan'a karşı daha geniş çapta askersel operasyonları gündeme geldi. Bu, İran'daki Şah reğiminin devrilmesiyle Orta Doğu'da durumun kökten değişmesiyle ilgiliydi. Parista yayımlanan

"Figaro" gazetesi, 3 Temmuz 1979 tarihli sayısında şunları yazdı:
"ABD, Afganistan'daki olaylardan , SB'ne düşman cepheye eski islam politik anlayışına bağlı devlet ve partileri çekmek için yararlanmak istiyor. Amacı budur. Ve bu amacına ulaşmak için ABD kuşku yok ki, Afganistan'daki başkaldırmalara her çeşit yardım sağlıyor".

SB'ne karşı casusluk ve bozguncu eylemler için olası bir atlama tahtası olarak Afganistan'la öteden beri ilgilenen CIA ,şimdi bu ülkeyle ilgili eylemlerine ağırlık vermeye başladı. Afganistan'a karşı ilan edilmeyen harbin merkezi olarak Pakistan seçildi ve CIA'nin kurmaylık merkezi Tahran'dan oraya değiştirildi.

Daha ABD'deki öğrenimi sırasında CIA'nin ajan olarak kazandığı Hafuzullah Amin'e büyük ümitler bağlanıyordu. Amin'in Nisan devriminden sonra da CIA' ile işbirliğini sürdürdüğü belgelerle kanıtlandı. Partide ve ülkede yönetimi ele geçiren Amin, ABD'ye kendi adamlarını

göndererek, Amerikan görevlilerine , bu arada başkan Kartır'a gizli mesajlar, mektuplar ilettili. Beyaz Saray yetkililerinin Eylül-Kasım 1978 döneminde sık sık , "Afgan lideri ve çevresindekiler ABD'yle işbirliği ruhunu taşıyor" diye memnuniyetlerini dile getirmeleri, Hafuzullah Amin hakkında "O'da Mısır devlet başkanı Sedat'ın yolunu izliyor" demeleri rastlantı değildir.

1979 Kasımında B,Almanya'nın Münih kentinde Afganlı karşı-devrimci göçmen gurupların politik temsilcileri bir toplantı yaptı.Burada Afganistan'a saldırıların genişletilip koordine edilmesi sorunu görüşüldü. Münih toplantısında Nisan devrimine düşman asker ve sivil kişilerden oluşan "Afganistan'ın kurtuluşu için İslam Konseyi" adlı bir örgüt tezgahlandı. Bunun ardındaki güçleri göstermesi bakımından toplantının yapıldığı yer ilginçti. Bulunduğı gibi, CIA'nin yabancı ülkelerdeki bozgunculuk eylemlerinin başlıca yönetim merkezlerinden

biri Münih'ti. Aynı dönem içinde ABD'nin zengin deneyli casus ve ajanlarından Roçers Brok, Lüi Robinzon , Venan Deyvit ve benzerlerinin Pakistan'a aktarılmış oldukları öğrenildi. Pakistan topraklarında karşı-devrimci çetelerin eğitimi için 30 özel kampın ve 50 kadar dayanak noktasının kurulduğu açıklandı. Yalnız 1978 yılının Temmuz ayıyla , 1979 Kasım ayı arasında buralarda en azından 15 bin terörcü eğitim gördü.

"Kauntespay" dergisinin bildirdiği üzere Amerikan casusları uyuşturucu madde satış ve yaygınlaştırılmasına karşı savaş kuruluşlarının ve Amerika'nın kurduğu Asya Fonu adlı örgütü ^{us}ardına gizlenerek Afgan sınırı boyunca eylemlerini hızla yoğunlaştırdılar. Afganistan'a karşı komplo oyunlarına Pekin yönetimi de ABD ile aynı zamanda katıldı. Pekin, Afganistan'a karşı özel ilgi duyuyordu. Günümüzün Çin'li mandarinleri , Afganistan'ın Doğu bölgelerini sözümona " yitirilen Çin toprakları" listesine çoktan koymuşlardı.

Gerçi Afganistan'daki ~~halkın xşışesi~~ Kral döneminde~~4~~ bu iddialardan vazgeçmeye başlayan Pekin yönetimi, Nisan devriminden sonra bunları hızla ileriye sürmeye girişti. Pekin'in hesapları Afganistan'daki Maoizm yanlısı "Şolee Cavit" ve "Solha" adlı gruplara bağlanmıştı. Afgan maocuları hükümete karşı geniş bir propagandaya girişti ve ardından da ADHP'ye karşı açık terör, sabotaj eylemlerine başladı. 1979 Son Baharında, Herat'ta oluşan olaylara aktif olarak katılan maocu guruplar Kabil'de bir ayaklanma tezgahlama denemelerinde de rol aldılar. Maocuların da katıldığı karşı-devrimci çeteler, Kunar, Nangarhar, Paktia Kandagar ve Gor bölgelerinde QHC'nin desteğiyle hükümete karşı silahlı savaşa giriştiler. Bu savaşa etkinlik kazandırmak üzere Hekin politikacıları maoizm yanlısı hükümet düşmanı gurupçukları güçlendirmek için çok çaba harcadılar. Çin yönetiminin desteğiyle ve katılımıyla 1979 Ocağında Herad'ta bunların kongresi

yapıldı. Kongre, hükümet düşmanı tüm güçleri , yeni Afganistan'a karşı silahlı eylemleri yoğunlaştırmaya, "Çinli eğitimlilerden yararlanmaya" ve Pekin'in tavsiye ettiği metodları uygulamaya geçirdi. Çin gizli servisinin yardımıyla Maocu geteler Pekin'in sağladığı paralarla kurulan Çin silahlarıyla donatılmış ve Afganlı feodallerin ve büyük toprak sahiplerinin yönetimindeki bozguncu birliklerle ilişki kurdular. Bunlardan birinin başında büyük toprak ağası Rahmankul bulunuyordu. ~~Kaxxon~~ Bu birlik Badahşan eyalet başkenti yakınılarında tam bozguna uğratıldı. Çin'in Pakistan'da kurduğu Karakorum yolu üzerinden Afganlı karşı devrimcilere Çin yapısı ~~xxx~~ silah ve mermi taşınyordu. İngiliz "Deyli Telegraf" gazetesini bu konuda şunları yazdı: Pekin Çin sınırlı bölgesindeki Afganlı aşiretlere gizlice silah sağlıyor. Daha sonra kağınlmazlıkla atılacak olan adım, Afganlı isyancıların Çin kamplarında eğitilmesi olacaktır. Ardından da bunlar eğitilmiş geteler olarak Afganistan'a gönderilecek".

İşte gazetenin bahsettiği bu adımlar atıldı. Sint Sian'da Afgan-
 11 karşı devrimciler için eğitim kampları kuruldu. Burada eğitim gören
 çeteler Päkistan yoluyla Afganistan'a gönderildi. Ayrıca Çin'in yardımıyla
 le Pakistan topraklarında, bu arada Çitral, Çerat, Kohat, Kvet, Nausah
 gibi kentlerde casusluk eğitim merkezleri kuruldu.

Maocu guruplar da sözümona "Müslüman Kardeşler" örgütü arasında
 aktif ilişkiler kuruldu. Bu örgütün lideri Ekmatyarın istemi üzerine
 Çin yönetimi bu sözde kardeşlerden 200'ünü Çin kamplarında eğitime aldı.
 Çin gizli servisleri ~~Afgan~~ Amerikan casusluk örgütü CIA ile de tezelden
 ortak dil buldu. Teröristlerin eğitildiği kamplarda Amerikan ve Çin'li
 eğitmenler yanyana çalışmaya başladı. Batılı basına da yansıdığı gibi,
 bu kampardaki eğitmenler arasında Pakistanlı ve Mısırlı subaylar da
 yer alıyordu. Bütün bunlar emperyalizmin, Pekin hegemonyacılarının ve
 Arap gericiliğinin Afganistan'daki halk devrimine karşı sürdürdüğü
 ilan edilmemiş harbin başlatıldığı, gizlilik perdesini aralayan olgularda

ancak birkaçıdır. Bu koşullarda SB'nin Afgan yurtseverlerine yardımı-
nın ne kadar zamanında ve gerekli olduğunu vurgulamaya lüzum var mı?
Üstelik Amin'in politikası gerçek yurtseverlere karşı baskı ve
kırım uygulamaları, devrimcilerin saflarını azaltarak, ~~gerek dış~~
ve dış saldırıya karşı koyma azmini boğarak doğrudan emperyalizmin
ekmeğine yağ sürüyordu.

Evet, sözkonusu olan dış saldırıydı. Bu nedenle şu iki unsuru
hatırlatmada yarar var: Sovyetlerin askersel yardımı Sovyet-Afgan
anlaşmasının 4.maddesi gereğince yapıldı. Bu madde, tam da sözkonusu
biçimdeki saldırılarla ilgilidir. BM örgütü belgelerinde bu saldırı
biçimi : "Bir devletçe veya devletler adına , başka bir devlete karşı
silahlı güve ~~aykırı~~ dayalı eylemlere girişmek üzere silahlı çeteler,
guruplar ve ordu birlikleri veya paralı askerler gönderilmesi" olarak
saptanıyor. İşte, BM yasasının 51. maddesi de böyle bir saldırıya

uğrayan devlete, başka ülkelere yardım ~~ix~~ isteğiyle başvurma hakkını tanıyor. =

Bugün artık saldırıyı püskürtmek için reel koşullar vardır. Ama devrim hala tehlikededir. Devrim düşmanları silahı elden bırakmıyor. Ocak ayı sonunda karşı devrimci güçler Pakistan'da bir toplantı yaptı. Burada bunların birleşmesi, ve Afganistan'a karşı saldırıların etkenleştirilmesi sorunları görüşülüyordu. Vaşington ve Pekin yönetimi bunların saldırganlığını daha da körüklüyor. Vaşington'un teröristlere yardımı arttırmak için bir program hazırlaması , başka türlü yorumlanabilir mi ? Vaşington'un Pakistan'a askersel yardımı arttırma kararı ve Suudi Arabistan'ın bu ülkeye 1 milyar dolarlık sözde yardım vaatetmesi de aynı amaca yöneliktir. Kartır'ın güvenlik danışmanı Brejinski ve dışişleri bakan yardımcısı KristofeR4in İslamabat gezisi bu ülkeyi Afganistan'a karşı saldırıları yoğunlaştırmaya zorlama , kışkırtma amacından başka bir şey değildir.

Amerikan harp bakanı Bravn'nun Çin gezisi sırasında da Vaşingtonla Pekin arasında Afgan düşmanı işbirliği sorunları ele alındı. Ve bu saldırı eylemlerini genişletme kampanyası sözümona "Sovyet müdahalesi" "islami kurtarma" yaygarası ve yalanlarıyla örtbas edilmek isteniyor. Ve bütün bu sis perdesinin ardında Afganistan'a karşı ilan edilmeyen harp sürdürülüyor. Ama bu harp Afganistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğüne devrim kazanımlarına el kaldıranların kaçınılmaz yenilgisiyle sona erecektir.
